



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XII. De tabernaculo Israëlitarum; nube, in qua Dei peculiaris praesentia;
propitiatorio; arca; Manna; virga Aaronis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

82 CONTEMPLATIONES
CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XII.

*De Tabernaculo Israëlita-
rum; nube, in qua Dei peculiaris
praesentia; propitiatorio; arca;
Manna; virga Aa-
ronis.*

PRorepo ad tabernaculum tuum,
Deus meus! &, quomodo popu-
lo tuo appareas, revolve: terribilia
multa invenio: sed tamen & consola-
bilia. Involvisti te in nubem; nihilo ta-
men minus tua promicat majestas,
eaq; tanta: ut velut ignis consumens
terreas, ac timearis.

Et quí credam, nube posse contine-
ri mentem, ab omni mortali concre-
tione secretam, optimam, sapientissi-
mam, sanctissimam; spiritum per o-
mnia comitantem, & singulis univer-
si partibus, quasi accuratissimæ lyræ
fidi.

fidibus, intentum: qui fluentium rerum canticum, jucundissimâ varietate, tēperat ingenitus, immortalis, perpetuus, solus ipse sibi locus & mundus, & maximus quidem mundus, sapientiæ, sanctitatis, intelligentiæ, vitæ rationum, formarum: cui spirans omnis, intelligensq; natura, & habere, & agere non desinit gratias.

Nube tamen te vestis: ut adhuc, secundum fidei tempus, non quomodo Deus es, sed quomodo homines tolerare possunt, te exhibeas; per corporalia spiritualia doceas, & invisibilia per visibilia demonstres.

Sol es, Deus meus! oculis autem ego laborans, in clarissimum hoc lumen intueri non possum: nisi per interpositam nubem. Si altiùs velim oculorum aciem emittere; facilè possum excæcari: si sublimiùs evolare; periculolè aduri.

In memoria semper sit mihi, quod quidam Sanctorum tuorum ad animum sibi revocarit sedulò: homo sum, non intelligo secreta Dei: investigare

non audeo ; & ideò etiam attentare formido ; quia & hoc ipsum genus quasi sacrilegæ temeritatis est ; si plus scire cupiam, quàm sinar.

Video in tabernaculo arcam fœderis ! video, præter arcam, propitiatorium : video in arca Mannam, & *rupices illas paginas, & saxeam volumen*, quod continebat legem, inter tonitrua, inter fulgura, inter terribiles buccinarum celestium sonos, inter tremendum undiq; totius aëris fragorem, inter polos facris clangoribus mugientes, inter ignes, caligines, nebulas DEO plenas, promulgatam.

Quanta latent, Deus meus ! hîc mysteria : quæ utinam plenè intelligam !

Christum meum, videor, in his omnibus videre. Ille enim verum est propitiatorium : qui solus, unico sacrificio passionis suæ, totius mundi peccata expiavit, & te, Deus ! nobis propitium effecit. Illum significavit illud aureum operculum : in quo tu te
hab-

habitaturum, & invocantes exauditurum, promifisti. In illo enim dilecto, & nos dilexisti, nobisq; es propitius. Ille regit Ecclesiam; sicut illa aurea tabella arcam; & abscondit à facie superhabitantis Dei, Decalogum infrà positum: ne, secundùm eum, intret in iudicium nobiscum, nostrasq; iniquitates observet.

Tu ipse, Deus meus! proposuisti mihi illum; ut esset meum propitiatorium, in suo sanguine: fecisti eum propitiationem, & pro meis, & pro totius mundi peccatis.

O Christe! propitiator meus! O asylum meum! O spes mea! redime me, reconcilia me: ne amittam te: ne patris æterni iram portare cogar æternùm!

Ille vera est arca. Ut enim arca ex auro constabat purissimo, & ligno nitidissimo: ita Redemptor meus, Deus & homo, & summam habet Deitatem, & intemeratam humanitatem.

Tabulæ erant arcæ inditæ: quia Redemptor meus legis habet perfectam

86 CONTEMPLATIONES

impletionem: cuius beneficio, fide
prehenso, nostra nobis nil nocet ino-
bedientia. Mannâ quid dulcius? quid
salubrius? quàm Christus, panis cœle-
stis; quem quisquis credens mandu-
caverit: famem non sentiet in perpe-
tuum; sed in seculum beatitudine in-
narrabili nutrietur.

Virgam etiam deprehendo Aaro-
nicam; modò aridam, modò flori-
dam: virga Jesæa, arbor vitæ, Chri-
stus, Redemptor meus, in cruce exare-
scens, moritur; at mox redit redivi-
vus, floretq; sine fine.

O divitias intellectus & sapientiæ!
quas codex tuus, Deus meus! te audi-
entibus & amantibus suppeditat!

O Christe! sis propitiatorium me-
um: si accusabit me tentator inferna-
lis! sis arca mea; in qua, sæviente pec-
catorum tyrannide, recondar! sis vir-
ga mea; quâ, mortis vallem ingres-
sus, me sustentem! sis manna mea;
quâ post mortem, in regno tuo, me, si-
ne intermissione, refocillem!

CON-